

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Vasiliv Valeri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

Vasiliv Valeri XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.09.2013 – 27.02.2014

instanța de apel: 06.12.2019 – 10.06.2020

instanța de recurs: 15.08.2020 – 18.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 februarie 2014, Vasiliv Valeri a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.03.2013 în baza art.art.187, 188 Cod penal, cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod Penal, fiind condamnat la 9(nouă) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără amendă, cu stabilirea definitiv lui Vasiliv Valeri a pedepsei de 12 ani închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a reținut că, Vasiliv Valeri, la 08.02.2013, orele 21:00, intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. XXXXX, mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la Malearciuc Maria, smulgându-i din mână geanta la prețul de 160 lei, în care se afla un telefon mobil de model "Sonny Ericson" la prețul de 1000 lei, în care activa cartela SIM cu nr. XXXXX, două cheptene la prețul de 20 lei fiecare în suma totală de 40 lei, o oglindă la prețul de 15 lei, un mp3 player de model „Phillips” la prețul de 200 lei,

o vestă sportivă la prețul de 30 lei, o pereche de pantaloni scurți la prețul de 30 lei și bani în sumă de 50 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Malearciuc Maria daună materială considerabilă în suma totală de 1525 lei, echivalentă a 76,25 unități convenționale.

Acțiunile lui Vasiliv Valeri au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, individualizată prin „*jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către *inculpatul Vasiliv Valeri* prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că:

- lucrează la construcție, din anul 2015, apoi a lucrat în market, are 36 ani, mama lui este după operație, nu va rezista;

- locuia cu soția din 2015, ultima este invalidă de gradul II din copilărie, numai el are grijă de ea. Consideră că pedeapsă este prea dură, solicitând a fi reîncadrate acțiunile sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, menținută sentința atacată, fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Vasiliv Valeri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod Penal, după indicii calificativi – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la motivele invocate de inculpat precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a lui Vasiliv Valeri și că acțiunile sale urmau a fi reîncadrate, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Vasiliv Valeri în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod

de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedită indubitabil comiterea infracțiunii de jaf de către Vasiliv Valeri, astfel încât instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe, constată că nu sunt temeuri de implicare a instanței de apel în sentința primei instanțe în vederea casării acesteia, motiv pentru care respinge ca fiind nefondat apelul declarat inculpatul Vasiliv Valeri, și a menținut hotărârea atacată fără modificări.

Cu privire la afirmația inculpatului precum că, nu este de acord cu încadrarea faptei, în acest sens, instanța de apel a conchis că acțiunile acestuia au fost încadrare juridic corect în cadrul urmăririi penale, or, acesta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, prin urmare dînsul urmează să fie sancționat în baza normei de care se face vinovat.

Referitor la stabilirea pedepsei penale inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatului Vasiliv Valeri, anterior prin hotărâri judecătorești, i s-a acordat șansa de a se corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind o nouă infracțiune cu intenție.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către inculpat, prin care neinvocând incidența dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat stabilirea unei pedepse mai blânde reieșind din faptul că s-a achitat cu partea vătămată, are mama bolnavă care a suferit mai multe intervenții, și soția sa este invalidă de gradul II, a conștientizat cele comise, recunoaște infracțiunea de jaf, dorește la libertate să poată munci să se achite și alte părți vătămate și că nu este de acord cu stabilirea pedepsei de 9 ani pe infracțiunea de tâlhărie deoarece consideră că nu a fost un atac tâlhăresc, și că dosarul a fost fabricat.

A mai solicitat să fie aplicat în privința sa prevederile art. 57, 91 alin. (5, 6 și 7) și art. 95 Cod penal.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul nu invocă vreun temei de drept prevăzut la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă reieșind din motivarea acestuia reiese că dânsul își exprimă dezacordul față de pedeapsa aplicată și solicită să fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurent în recursul declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Vasiliu Valeri în baza art.187 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct.4 - 4.1. din prezenta decizie.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale

cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că, *sanctiunea art. 187 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale; în contextul art. 76 Cod Penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Vasiliv Valeri Ivan, nu s-a identificat; în calitate de circumstanță agravantă, potrivit art.77 Cod penal, s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiuni similare, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 34, 82 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Pedeapsa definitivă, stabilită inculpatului Vasiliv Valeri, a fost motivată de către instanța de apel, individualizată în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a făptașului, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu

propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal constată că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt argumentate, iar criticile recurentului nu conțin temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Vasiliv Valeri urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Vasiliv Valeri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Vasiliv Valeri* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda